

Список використаних джерел:

1. Косенчук О.Г. Безпека освітнього простору закладів дошкільної освіти в умовах воєнного стану. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*. 2023. № 1 (105). С. 90-101
2. Лугова М. С. Війна очима дітей дошкільного віку: шляхи збереження психічного здоров'я в умовах стресу. *Актуальні питання спеціальної, інклюзивної і здоров'язбережувальної освіти, (20 жовтня 2022 р.)* / за загальною редакцією проф. Бойчука Ю. Д. Харків : ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2022. с. 111–114.

УПРАВЛІННЯ ПРОЦЕСОМ ФОРМУВАННЯ САМООСВІТНІХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ХІМІЇ У ЗАКЛАДАХ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

*Соловей Л.В.
Полтава, Україна*

Процес вивчення хімії у закладах фахової передвищої освіти на сучасному етапі розвитку суспільства потребує розвиток творчої пізнавальної самостійності студентів. Управління процесом формування самоосвітніх компетентностей здобувачів освіти при вивченні хімії має ґрунтуватися на сукупності підходів:

- оптимальний відбір навчального матеріалу, де чітко розмежовано професійно орієнтовану, базову та додаткову інформацію (відповідно, подано основну й додаткову літературу);
- раціональність та системність у викладанні навчального матеріалу (новий матеріал актуалізується на початку вивчення теми, коли сприйняття найбільш ефективно);
- дозування навчального матеріалу з метою багатоступеневої переробки нової інформації;
- перехід від репродуктивної до творчої діяльності;
- створення умов для формування навичок користування набутими знаннями і вміннями в житті та професійній діяльності.

У процесі формування самоосвітніх компетентностей здобувачів освіти засобами навчальної дисципліни «Хімії» педагог має використовувати як традиційні так і інноваційні методи, форми та прийоми навчання, а саме:

- застосування елементів евристики у освітньому процесі, частково-пошукових та дослідницьких методів;
- управління колективною та груповою навчальною діяльністю;
- проведення інтерактивних вправ з метою мобілізації творчого мислення учасників освітнього процесу;
- індивідуалізація навчання, урахування особистісних особливостей студентів у процесі розробки завдань та індивідуальних творчих планів;
- застосування алгоритмів при розв'язуванні хімічних задач;

- використання сучасних інформаційних засобів навчання та розвитку.

- упровадження елементів проєктного навчання [1, с. 45].

З метою підвищення ефективності розвитку навичок самоосвіти та реального розвитку індивідуальних здібностей студентів педагогу необхідно:

1. Розробити систему спільної навчальної діяльності зі студентами, яка б забезпечувала гармонійний розвиток особистості.

2. Конкретизувати заходи мотивації пізнавальної самостійності здобувачів освіти при вивченні хімії.

3. На базі традиційних методів роботи під час занять розробити і творчо застосувати нетрадиційні форми організації навчання. Серед них можуть бути діалог, інформаційний марафон, аукціон корисної інформації, навчальна дискусія тощо.

4. Організувати самостійну робочу студентів з довідниками, посібниками, науковою та науково-популярною літературою згідно з матеріалом, що вивчається на заняттях.

Управління самостійною пізнавальною діяльністю здобувачів освіти повинно сприяти розвитку творчої особистості з практичним типом мислення, який дозволяє студентам зрозуміти сутність предмета, що вивчається, встановити причинно-наслідкові зв'язки між раніше набутими знаннями та виробничими процесами, що лежать в основі обраної спеціальності. Зрозуміло, що стиль мислення, обумовлений засвоєнням наукових понять, активізує розвиток пізнавальних процесів [2, с. 8].

Найкраще засвоюються ті знання, які здобуті самостійно, мають зв'язок з практичною діяльністю, застосовуються у власному досвіді. Тому під час управління процесом формування самоосвітніх компетентностей здобувачів освіти при вивченні хімії надзвичайно важливе місце посідають методи самостійного набуття знань. Самостійна робота проєктується педагогом або відбувається під його керівництвом і контролем. Широке застосування методів самостійного набуття знань та навичок студентами дає змогу успішно розв'язувати багато освітніх та виховних завдань:

1. Підвищити свідомість та міцність засвоєння знань;

2. Формувати необхідні практичні уміння та навички;

3. Розвивати у студентів пізнавальні здібності, спостережливість, допитливість, логічне мислення, творчу активність;

4. Прищеплювати здобувачам освіти культуру розумової і фізичної праці, комунікативні навички.

Важливим компонентом процесу формування самоосвітніх компетентностей є розвиток навичок самооцінювання, яке студент здійснює відповідно до особистих мотивів та установок. Чим більше здобувач освіти оцінює себе, тим більше в нього формується вміння критичного ставлення до себе та інших, підвищується відповідальність, з'являється інший погляд на факти, явища, події. У ході такого оцінювання відбувається процес коригування власних дій (самокоригування). Самокоригування нерозривно пов'язане із самоконтролем, здійснюється на його основі та є усвідомленим

регулюванням своєї діяльності або саморегулювання [1, с. 32].

Ефективне управління процесом формування самоосвітніх компетентностей студентів - шлях до активізації навчальної та професійної діяльності. Його мета – спрямувати завдання на розширення і розвиток основних понять хімії, з одного боку, і розвиток загальних та спеціальних умінь і навичок здобувачів освіти – з іншого.

Список використаних джерел:

1. Навчання хімії учнів основної школи: методичний посібник / Величко Л.П., Вороненко Т.І., Нетрибійчук О.С. К.: «КОНВІ ПРІНТ», 2019. 192 с.
2. Савчин М.М. Компетентнісний підхід у сучасній хімічній освіті. Тенденції і проблеми розвитку сучасної хімічної освіти : збірник наукових праць І Всеукраїнської науково-практичної конференції. 23-24 травня 2019 року / За заг. ред. Л.Я. Мідак; ДВНЗ «Прикарпатський нац. універ. ім. В. Стефаника»; Івано-Франківський обл. інст. післядип. пед.освіти. Івано-Франківськ: Супрун В.П., 2019. С. 7-12.

СУЧАСНІ ПОГЛЯДИ НА СУТНІСТЬ САМОМЕНЕДЖМЕНТУ КЕРІВНИКА

*Соляник Д.В., Бабенко І.В.
Полтава, Україна*

Самоменеджмент, як сучасний феномен, займає центральне місце в нинішньому суспільстві, де технологічний прогрес і швидкі зміни створюють умови для постійного розвитку та адаптації. Даний термін визначається як спосіб організації свого часу, енергії та ресурсів з метою досягнення поставлених цілей.[1] Сучасні погляди на це поняття визначають його як ключовий елемент особистого і професійного успіху, що вимагає від керівника навичок організації, мотивації та рефлексії.

Перш за все, сучасний самоменеджмент базується на усвідомленні важливості особистої відповідальності за власний розвиток і досягнення цілей. Керівники вивчають та вдосконалюють свої навички ефективного планування, встановлення пріоритетів та управління стресом. Велика увага приділяється не лише досягненню зовнішніх успіхів, але і внутрішнього самовдосконалення, що стимулює глибоке розуміння власних цінностей та потреб. Самоменеджмент – це не лише управління часом, а комплексний підхід до керівництва своїм життям, який включає в себе управління емоціями, цілями, здоров'ям та відносинами.[4]

Другим ключовим аспектом є використання новітніх інструментів та технологій для поліпшення ефективності самоменеджменту.[1] Мобільні додатки для планування, онлайн-платформи, хмарні сервіси для зберігання інформації та інші інноваційні засоби стають необхідними інструментами в організації робочого та особистого часу і надають можливості відстежування та аналізу особистої продуктивності, що допомагає визначити сильні та слабкі